

Spillerum, idet man jo kan gjøre en Beregning paa forskjellig Maade. Jeg skal eksempelvis nævne, at man har sit Contoirlocale i den Leilighed, man behøver, og som man betaler en vis Sum for; Leien for Contoirlocalet kan man anslaae høiere eller lavere; det Brændsel, der bruges dertil, anskaffer man samtidig med det, der bruges i Hussholbningen, og paa samme Maade gaaer det med Belønningen; Udgifterne dertil kunne ogsaa regnes høiere eller lavere efter Enhvers Skjøn. Dersom vi nu gaae ud fra, at Menneskene i deres Beregning paavirkes noget af deres Interesser, hvad vil saa være Tilfældet med disse Embedsmænds Opgivelser af deres Contoirhold; kan man antage, at de ville sætte det for høit eller lavt? Naar vi tage Hensyn til, at der for disse Beregninger ikke kan ligge aldeles bestemte og afgjørende Data til Grund, men at det vilkaarlige Skjøn maa have et vist Spillerum, hvad Indskyldelse vil da deres egen Interesse i dette Tilfælde have? Det vil jo let sees, at deres Interesser ikke tilfide dem, at anslaae Contoirholdsgodtgjørelsen høit, men tværtimod at sætte den lavt, og hvorfor? Fordi Contoirholdsgodtgjørelsen skal trækkes fra ved Beregningen af disse Embedsmænds Pensionering; jo lavere de derfor sætte Contoirholdet, desto høiere vil den Pension blive; hvortil de faae Udgang. Men naar vi nu for det Første have den Paalidelighed at støtte os til, som vi kunne gjøre Regning paa hos disse Mænd, og vi dernæst tillige vide, at Vedkommendes egen Interesse driver dem til ikke at sætte Godtgjørelsen for høit, men snarere at sætte den noget for lavt (Tscherning: Det er en Misforstaaelse), nei, det er ingen Misforstaaelse, saa forekommer det mig virkelig, at man har al den Garanti i denne Henseende, som man kan ønske. Det, hvorpaa min ærede Collega lægger Vægt, er, at der bliver Noget, man kan holde sig til, hvis der om Fastsættelsen af de paagjældende Beløb ikke tilvebringes Samstemning mellem de forskjellige Sider af den lovgivende Magt, og det forekommer mig, at der, naar man tager Hensyn til, at Beløbet ikke maa overstige Gjennemsnittet af 10 Aar, og til de øvrige Omstændigheder, jeg har nævnt, som jeg ikke tror berøe

paa en Misforstaaelse — jeg skal idetmindste først oplyses derom — ikke kan være nogen Betænkelse ved at gaae ind paa § 6, saaledes som den er foreslaaet fra Landstinget.

Øvrigt skal jeg bemærke, at det dog er ganske naturligt, at en Minister, naar hans Forslag er vedtaget af een af den lovgivende Magts Afdelinger, da holder paa det, som der er vedtaget; det vilde dog være et ganske besynderligt Forlangende, at Ministeren ikke skulde slutte sig til den Deel af Lovgivningsmagten, som støtter selve Regjeringens Forslag. Jeg skal kun tilføie, at det kunde naturligvis ikke være mig andet end særdeles hjært, naar man vilde lade være at stemme for de fremsatte Ændringsforslag. Jeg troer, at det af flere Grunde er vigtigt, at Loven kommer ud, blandt Andet af den Grund, at det derved bliver lettere at gennemføre forskjellige andre Reforme. Det maa jo desuden bemærkes, at her er Tale om en Reform, hvorved der vil vindes et betydeligt Beløb for Statskassen; var der derimod Tale om at forøge Udgifterne, saa vil jeg indrømme, at Sagen stillede sig ikke lidet anderledes. Jeg mener altsaa, at selv om man vilde sige, at Udvalgets og navnlig Min-dretallets Forslag kunde være ret antageligt, naar der var Tale om heelt nye Gagesatser, saa stiller Forholdet sig anderledes, naar der er Tale om en Forandring i en bestaaende Tingenes Tilstand, hvor de vedkommende Embedsmænd have saa meget Mere i Gage, end der af Justitsministeren er foreslaaet. Det vilde naturligvis være en Opmuntring til at gaae videre i denne Slags Reforme; dersom Thinget kunde bekvemme sig til, ikke at følge det ærede Udvalg i de stillede Forslag. — Under alle Omstændigheder vil denne Sag jo have et Stadium til i Behandlingen, nemlig Mæglingstadiet, og jeg vilde ønske, at min ærede Collega til den Tid maatte være istand til selv at deeltage i Forhandlingerne.

J. N. Hansen: Jeg er fuldkommen overbevist om, at naar denne Lov havde været forelagt af den ærede Indenrigsminister, saa vilde han ikke have stillet sig saaledes med Hensyn til Fastsættelsen af Contoirholdsgodt-